

EXPUNERE DE MOTIVE:

Titlul proiectului de act normativ:

LEGE

pentru modificarea și completarea

**Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării,
sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor**

Traficul de persoane reprezintă o formă de criminalitate deosebit de gravă, cu un imens impact negativ social, dar deosebit de profitabilă pentru infractori. Pentru a combate traficul de persoane, a cărui tendință este în creștere la nivel global și în Europa, în condițiile în care un procent mare al victimelor traficului de persoane din Uniunea Europeană (UE) și Marea Britanie sunt cetățeni din Europa de Est, inclusiv din România, soluțiile trebuie gândite multidirecțional. Pe lângă agravarea pedepselor, tragerea la răspundere a infractorilor și confiscarea profitului ilegal, la celălalt capăt, trebuie împuternicite victimele, prin sprijin psihologic și social, însă nu doar pe perioada procesului penal, ci și în perspectivă. Victima traficului de persoane trebuie susținută astfel încât să nu se mai întoarcă în exploatare, inclusiv prin componenta restaurativă a justiției, prin acordarea unui suport financiar suficient, care să se constituie atât într-o reparație pentru suferința îndurată, cât și într-o premisă pentru șansa la o nouă viață, independentă și demnă. De asemenea, alte victime vulnerabile, ale infracțiunilor de mare violență, ale violenței domestice sau ale infracțiunilor sexuale trebuie să primească o compensație adecvată, garantată și în termen util în scopul de a avea mijloacele de accesare sprijinului calificat, pentru a face față traumelor și a se reconstrui funcțional.

România a transpus în etape prevederile Directivei 2012/29/UE¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, în special în textul Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, precum și ale Directivei 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, precum și a altor acte normative, s-au adus modificări și completări importante Legii nr. 211/2004 în considerarea faptului că în data de 8 noiembrie 2018, Comisia Europeană emisese avizul motivat în cauza 2016/0142 - acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor având ca obiect necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2012/29/UE, invitând România să adopte măsurile necesare pentru a se conforma avizului motivat în termen de două luni de la primirea acestuia de către autoritățile române, respectiv până la data de 8 ianuarie 2019. Guvernul României a adoptat ordonanța menționată pentru a evita riscul aplicării de sancțiuni pecuniare, deoarece Comisia Europeană putea propune CJUE să aplice, în cazul României, o sumă forfetară minimă de 1.887.000 euro și penalități cominatorii între 2.289 și 137.340 euro per zi de întârziere, potrivit Comunicării C (2017)8720 (intitulată actualizarea datelor utilizate pentru calcularea sumei forfetare și a penalităților cu titlu cominatoriu pe care Comisia urmează să le propună Curții de Justiție în cadrul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor).

Aceste prevederi legale nu au deschis, însă, cu adevărat, accesul victimelor la compensații din partea statului, în continuare numai despăgubirile materiale fiind posibil a fi primite de la stat, în limita a 10 salarii minime brute pe economie, după o procedură greoaie de dovedire a insolvabilității autorului infracțiunii. Or, pentru o victimă a traficului de persoane, a tentativei de omor, a vătămării corporale sau a diverselor forme de abuz sexual, dovedirea unui prejudiciu material este dificilă, față de natura probațiunii. De aceea, de esența accesului la despăgubiri a acestor victime ale infracțiunilor violente săvârșite cu intenție este deschiderea posibilității de a solicita de la stat compensarea daunelor morale.

---

¹ publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 315 din 14 noiembrie 2012, termenul de conformare în ceea ce privește alinierea cadrului normativ intern cu prevederile directivei fiind data de 16 noiembrie 2015

În prezent există posibilitatea acordării de compensației financiare pentru daune morale doar cu caracter temporar și prin derogare de la dispozițiile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 211/2004.

Aceste prevederi, însă, trebuie să se regăsească în cuprinsul Legii nr. 211/2004, care să recunoască, coroborat, posibilitatea obținerii de compensații financiare de la stat pentru daunele morale și un quantum mai ridicat pentru despăgubirile materiale. Situația actuală arată, la nivelul tuturor tribunalelor din țară, un număr foarte mic de cereri având ca obiect procedurile de acordare a asistenței juridice gratuite, a compensației financiare și a avansului din aceasta, ceea ce reflectă necunoașterea dispozițiilor derogatorii din Legea nr. 230/2022. Pe de altă parte, însă, prin introducerea în chiar corpul Legii nr. 211/2004 a posibilității compensației financiare pentru daunele morale, nu se poate vorbi despre un impact financiar nou, el fiind deja estimat pentru perioada următoare la momentul modificării și completării Legii nr. 318/2015, lege în care s-a și indicat sursa de finanțare.

Modificările propuse prin prezentul proiect de act normativ au în vedere cele stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Marea Cameră, în Hotărârea din 16 iulie 2020 în cauza C-129/19, Presidenza del Consiglio dei Ministri c/ BV. În această cauză, având ca obiect o trimitere preliminară privind Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității, CJUE a explicat noțiunea de "despăgubire echitabilă și corespunzătoare", care trebuie acordată victimei infracțiunii din partea statului, pe calea compensației financiare.

Sub aspect tehnic, proiectul de lege rezolvă problema evidenței deficitare a cauzelor având ca obiect cererile prevăzute de Legea nr. 211/2004, în condițiile în care, de lege lata, membrii Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni se desemnează dintre toți judecătorii de la toate secțiile tribunalului, nu de la o singură secție, astfel cum este conceput sistemul electronic de evidență Ecris. În consecință, se aduc minime modificări regulilor de procedură privind soluționarea acestor cereri, astfel încât înregistrarea acestor cauze să se realizeze la secția penală și să se soluționeze de către judecători specializați în materie penală, care sunt mai familiarizați cu specificul infracțiunilor contra persoanei și cu impactul pe care acestea îl au asupra victimei.

Asigurarea accesului mai ușor al victimelor la procedurile prevăzute de Legea nr. 211/2004 se va realiza prin abilitarea Ministerului Justiției de a elabora modele

de cereri introductive de instanță pentru victimele infracțiunii, pentru obținerea asistenței juridice gratuite și a onorariului executorului judecătoresc, precum și pentru a solicita compensația financiară sau avansul din aceasta. De asemenea, ținând seama de durata mare a unora dintre dosarele penale, în special cele de trafic de persoane și trafic de minori, suma de două salarii minime pe economie pentru asistența juridică gratuită este insuficientă, motiv pentru care ea va crește la cinci astfel de salarii, instituindu-se și o procedură care permite reiterarea cererii după un interval semnificativ de timp de la acordarea precedentei sume, cu încadrarea în plafonul stabilit de lege. De asemenea, pentru facilitarea accesului la avans din compensația financiară se elimină condiția ”situației financiare precare a victimei”, sintagmă care este neclară, în condițiile în care legea operează cu o serie de alte repere pentru a stabili nivelul veniturilor solicitantului și conceptul de nevoie urgentă.

Un alt obstacol în calea accesului la compensații financiare, care este înlăturat prin prezenta lege, este cel privind dovedirea insolvabilității făptuitorului. În cazul victimelor traficului de persoane, acestea ar trebui să încerce să se îndestuleze de la traficanți, însă, adeseori averea acestora este ascunsă pe numele altor persoane ori are situații juridice dificil de rezolvat înainte de valorificarea bunurilor. Amplasarea imobilelor în locații care le fac greu vandabile, uneori în vecinătatea altor membri de familie ai făptuitorului, precum și ipotezele în care făptuitorul realizează venituri mici, dar regulate, de exemplu prestând muncă în penitenciar, înseamnă un interval lung de timp scurs în încercarea victimei de executa silit despăgubirile acordate prin hotărârea judecătorească, devenind o reparație iluzorie. Toate aceste activități de executare silită presupun și costuri de notificare, transport, evaluare bunuri etc. pe care ar trebui să le avanseze victima sau să apeleze, în măsura în care știe că are acest drept și are și capacitatea de a elabora o cerere de acordare de către stat a sumei necesare pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești.

O altă problemă pe care o soluționează legea este aceea a persoanelor care au dreptul la asistență juridică gratuită și la compensație financiară. De lege lata, există o discriminare² în reglementarea titularilor acestor cereri, dintre persoanele majore aflate în legătură afectivă cu persoana decedată, numai soțul putând primi compensații financiare, nu și persoana care a avut relații similare aceloră dintre soți. Părinții, frații sau surorile, chiar și atunci când sunt cei care au îngrijit și înmormântat persoana decedată ca urmare a infracțiunii, nu sunt prevăzuți de lege. Părinții

---

² Constatată în situații similare, de exemplu, prin Decizia CCR nr. 562 din 19 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 837 din 23 octombrie 2017.

persoanelor ucise nu pot obține nici măcar cheltuielile de înmormântare făcute pentru proprii copii, nici chiar când aceștia sunt minori, când nicio altă persoană îndreptățită de lege nu există în cauză (soț sau copil al persoanei decedate). Dacă este să amintim doar un caz cu deosebită rezonanță în memoria publică, "dosarul Caracal", părinții fetelor ucise, victime ale traficului de persoane sau, în cazul uneia dintre ele, bunicii care au crescut-o, nu pot beneficia de niciun leu compensație financiară de la stat, iar "averea" făptuitorului, fiind intens încărcată cu semnificații negative - casa în care victimele au fost sechestrate, violate și ucise - cu mare probabilitate nu va face interesul vreunui cumpărător.

Tocmai pentru a repara aceste inechități, pentru a permite și victimelor infracțiunii să poată formula cererea de compensații într-un interval rezonabil de timp, termenul în care poate fi solicitată compensația financiară crește de la un an la cinci ani (similar termenului în care se prescrie dreptul la acțiune al statului împotriva cetățenilor).

O serie de alte modificări vizează norme care conțin aspecte ce nu sunt corelate cu dispozițiile noilor coduri penale, cum ar fi termenul impus victimei, de sesizare a organelor judiciare, în 60 de zile de la data săvârșirii faptei, deși inclusiv pentru infracțiunile pentru care se pune în mișcare acțiunea penală la plângere prealabilă acest termen este, în prezent, mai mare (3 luni). În cazul infracțiunilor de trafic de persoane, a infracțiunilor de mare violență și a altor infracțiuni prevăzute limitativ de Legea nr. 211/2004, punerea în mișcare a acțiunii penale se realizează din oficiu, astfel că impunerea condiției ca victima să fi sesizat organele judiciare nu se constituie decât într-un obstacol în accesul la compensațiile financiare.

Articolul 318 reglementează "Renunțarea la urmărire penală" (o soluție prin care se finalizează urmărirea penală, diferită de clasare), care poate fi dată în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani. Procurorul poate renunța la urmărirea penală când constată că nu există un interes public în urmărirea faptei, însă stabilește existența faptei, conținutul acesteia și împrejurările concrete în care a fost săvârșită, modul și mijloacele de săvârșire a faptei, scopul urmărit, urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii. În acest caz nu se regăsesc ipotezele de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale, deoarece acestea ar fi condus la o soluție de clasare. Or, dacă și în cazul anumitor soluții de clasare i se recunoaște dreptul victimei de a obține compensații financiare, în cazul soluției de renunțare la urmărirea penală, când săvârșirea faptei penale asupra victimei a fost în mod cert dovedită, este necesară

complinirea omisiunii legiuitorului constând în faptul că nu a prevăzut și în aceste cazuri posibilitatea victimei de a solicita compensații financiare.

În scopul creșterii transparenței activității sistemului judiciar în cauzele având ca obiect infracțiuni contra persoanei, anual, instituțiile care țin statistica sistemului judiciar vor da publicității durata medie a urmăririi penale, a soluționării în primă instanță și, respectiv, în căile de atac, în anul anterior, a acestor tipuri de cauze. Anonimizarea numelor victimelor infracțiunilor pe portalul instanțelor, precum și confidențialitatea domiciliului sau reședinței victimelor infracțiunii și ale reprezentanților legali ai acestora atât în dosarele penale, cât și în toate procesele civile izvorâte din infracțiune, inclusiv cele de executare silită sau în legătură cu executarea silită, reprezintă un obiectiv impus prin prezenta lege.

Pentru inițiatori – deputat Cristian – Tudor Băcanu

deputat

Petru Florin Marule

Laura Vicel - deputat PSD

Nr.crt	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
	TRÂNLA CRISTINA	PNL	
	Măgurel COZMĂNĂȘIU	PNL	
	LĂȘĂRII LAURENȚA - ZNOLȚ	USMR	
	VEXZER SILVIO	MIN.	
	GABRIEL ANDRONACHE	PNL	

ROMANIA

Parlamentul României

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea
Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării,
sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 505 din 04 iunie 2004 cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei, într-un limbaj simplu și accesibil acesteia, atât de către primul organ judiciar la care aceasta se prezintă, cât și înainte de fiecare audiere a victimei de către organele judiciare.

2. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Asistența juridică gratuită se acordă următoarelor categorii de victime:
(a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, o infracțiune de violență în familie, prevăzută la art. 199 din Codul penal, o infracțiune de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută la art. 205 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori prevăzute de art.

210-211 din Codul penal, o infracțiune de viol, viol săvârșit asupra unui minor, agresiune sexuală, agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, determinare

sau înlesnire a întreținerii de acte sexuale sau de natură sexuală între minori și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal;

b) membrii de familie ai persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

3. La articolul 16, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) Asistența juridică gratuită se acordă dacă victima a sesizat organele de urmărire penală.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică victimelor prevăzute de art. 14 alin. (1) lit. b).

(3) În cazul victimelor prezumate vulnerabile conform art. 113 alin. (2) din Codul de procedură penală, asistența juridică gratuită se acordă chiar dacă organele judiciare s-au sesizat din oficiu ori au fost sesizate de alte persoane decât victima.

4. La articolul 17 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

d) calitatea de membru de familie al persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b);

5. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime pe tot parcursul procesului și în faza de executare silită a hotărârii privind despăgubirile civile acordate acesteia, în limita unei sume echivalente cu cinci salarii de bază minime brute pe țară, stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

(2) În cazul în care complexitatea cauzei a crescut ca urmare a unor împrejurări care nu erau previzibile la momentul formulării primei cereri de asistență juridică gratuită ori de la data acordării asistenței juridice gratuite s-a scurs mai mult de un an, iar procesul penal nu s-a încheiat, victima poate formula o nouă cerere pentru acordarea asistenței juridice gratuite, fără ca prin cumularea sumelor obținute să se poată depăși dublul limitei prevăzute la alin. (1).

(3) Fondurile necesare pentru acordarea asistenței juridice gratuite se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

6. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Compensația financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:

- a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, o infracțiune de violență în familie, prevăzută la art. 199 din Codul penal, o infracțiune de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută la art. 205 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de viol, viol săvârșit asupra unui minor, agresiune sexuală, agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, determinare sau înlesnire a întreținerii de acte sexuale sau de natură sexuală între minori și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență;
- b) membrul de familie al persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la lit. a).

7. La articolul 23, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

- (1) Compensația financiară se acordă dacă victima a sesizat organele de urmărire penală.
- (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b).
- (3) În cazul victimelor prevăzute de art. 21 alin. (1) lit. a) care sunt prezumate vulnerabile conform art. 113 alin. (2) din Codul de procedură penală, compensația financiară se acordă chiar dacă organele judiciare s-au sesizat din oficiu ori au fost sesizate de alte persoane decât victima.

8. La articolul 24 alin. (1) ipoteza de la litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

- a) victima a formulat cererea de compensație financiară în termen de 5 ani, după caz:

9. La articolul 24 alin. (1) litera a, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

3. de la data la care renunțarea la urmărirea penală a fost confirmată de judecătorul de cameră preliminară;

10. La articolul 24, alin. (1), litera c) se abrogă.

11. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Dacă victima s-a aflat în imposibilitate de a formula cererea de compensație financiară, termenul de 5 ani prevăzut la alin. (1) lit. a) se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(3) În cazul în care instanța a dispus disjungerea acțiunii civile de acțiunea penală, termenul de 5 ani prevăzut la alin. (1) lit. a) curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost admisă acțiunea civilă.

12. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) În cazul în care făptuitorul este necunoscut victima poate formula cererea de compensație financiară în termen de 5 ani de la data înregistrării cauzei, dacă este îndeplinită condiția prevăzută la art. 24 alin. (1) lit. d).

13. La articolul 27 alin. (1) litera a), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

1. cheltuielile de spitalizare și alte categorii de cheltuieli medicale suportate de victimă pentru restabilirea stării de sănătate fizică sau psihică, afectată ca urmare a faptei penale săvârșite asupra sa, inclusiv costul investigațiilor, analizelor și consultațiilor medicale realizate în condițiile legii.

14. La articolul 27 alin. (1) litera a), după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

4. daunele morale.

15. La articolul 27 alin. (1) litera b), după punctul 2, se introduc două noi puncte, punctele 3 și 4, cu următorul cuprins:

3. cheltuielile prevăzute la lit. a) pct. 1 suportate de persoana decedată sau de către membrii de familie ai acesteia înainte de decesul persoanei ca urmare a săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 21 alin. (1);

4. daunele morale.

16. La articolul 27, alineatul (2) se abrogă.

17. La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor este alcătuită din cel puțin doi judecători specializați în materie penală, desemnați pentru o perioadă de 3 ani de adunarea generală a judecătorilor tribunalului.

18. La articolul 29 alin. (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

f) calitatea de membru de familie al persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b);

19. La articolul 30 alineatele (3) și (5) se abrogă.

20. La articolul 30, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7) cu următorul cuprins:

(7) Dacă făptuitorul nu a fost trimis în judecată într-un termen de 2 ani de la data înregistrării cauzei ori, după trimiterea în judecată, cauza nu a fost soluționată în termen de un an, victima poate solicita un nou avans din compensația financiară. Suma totală acordată nu poate depăși echivalentul a 20 de salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat ultima cerere de avans din compensația financiară.

21. După articolul 35¹ se introduce un nou articol, articolul 35², cu următorul cuprins:

Art. 35²

(1) Modelul cererilor pentru acordarea compensației financiare și acordarea unui avans din compensația financiară victimelor infracțiunilor,

pentru acordarea asistenței juridice gratuite și pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii se aprobă prin ordin al ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Ordinul ministrului justiției se aprobă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Ministerul Justiției dă publicității până la data de 1 martie a fiecărui an, pentru anul anterior, durata medie a soluționării în primă instanță și,

respectiv, în căile de atac, a cauzelor având ca obiect infracțiuni împotriva persoanei, pentru fiecare infracțiune în parte, în funcție de modul de sesizare a instanței, respectiv rechizitoriu sau acord de recunoaștere a vinovăției. Pentru cauzele în care instanța a fost sesizată prin rechizitoriu, se evidențiază separat durata medie în cauzele care au fost soluționate în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii și, respectiv, durata medie de soluționare a cauzelor în care nu a fost cerută sau încuviințată această procedură, iar în cadrul fiecărei statistici se menționează separat durata procedurii de cameră preliminară.

(3) Ministerul Public dă publicității, anual, pentru cauzele și în termenul prevăzut la alin. (2), durata medie a urmăririi penale în dosarele în care s-a dispus trimiterea în judecată, respectiv în dosarele în care s-a dispus o soluție de netrimitere în judecată, separat pe tipuri de soluții și de infracțiuni, cu evidențierea distinctă a situației cauzelor în care s-au luat măsuri preventive.

(4) În cauzele în care victimei infracțiunii i s-a acordat avans din compensația financiară sau asistență juridică gratuită, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

(5) Numele victimelor infracțiunilor prevăzute la art. 14, precum și ale reprezentanților legali ai acestora se anonimizează pe portalul instanțelor de judecată, atât în dosarele penale, cât și în toate procesele civile izvorâte din infracțiune, inclusiv cele de executare silită sau în legătură cu executarea silită.

(6) Confidențialitatea domiciliului sau reședinței victimelor infracțiunii prevăzute la art. 14 și a membrilor de familie ai acestora, pentru cauzele prevăzute la alin. (5), se asigură prin depunerea citațiilor, înștiințărilor și comunicărilor, precum și a dovezilor de îndeplinire a procedurilor într-o mapă a

documentelor confidențiale, neaccesibilă părților sau reprezentanților mass-media, iar despre îndeplinirea acestor proceduri greșierul de ședință sau greșierul desemnat în acest sens întocmește proces verbal, pe baza căruia se stabilește legalitatea procedurii de citare sau comunicare, după verificarea de către judecătorul competent.

(7) În toate actele de procedură întocmite, organele de urmărire penală, instanțele de judecată, precum și organele de executare a hotărârii, inclusiv în executarea laturii civile a hotărârii și în incidentele privind executarea, anonimizează datele privind domiciliul sau reședința victimei infracțiunii și orice alte date care ar putea conduce la identificarea locuinței acesteia.

(8) Înscrisurile și orice alte mijloace de probă care conțin datele neanonimizate privind domiciliul sau reședința victimei infracțiunii și orice alte date care ar putea conduce la identificarea locuinței acesteia se păstrează de către organele de poliție, parchete, instanțe și executorii judecătorești în condițiile similare celor reglementate pentru documentele clasificate, nefiind accesibile părților sau reprezentanților mass-media și este obligatorie evidența persoanelor care au solicitat accesul la acestea, dovedirea interesului solicitanților al căror acces nu este interzis și decizia persoanei competente să dispună cu privire la accesarea acestor informații. La dosarul cauzei sunt depuse copiile acestor mijloace de probă, în care sunt anonimizate datele privind domiciliul sau reședința victimei infracțiunii și orice alte date care ar putea conduce la identificarea locuinței acesteia.

Art. II.

Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 505 din 04 iunie 2004 cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial, Partea I, dându-se textelor o altă numerotare.

Președintele Camerei Deputaților
Alfred Simonis

Președintele Senatului
Nicolae Ionel Ciucă